

**Medlem af Inatsisartut
Peter Olsen
Inuit Ataqtigiit**

Brevdato: 27/12-2019
Sags nr. 2019 -26959
P. O. Box 1037
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 50
E-mail: oed@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Svar på §37 spørgsmål nr. 2019-360 om lavindkomstgruppen og boligsikring

Kære Peter Olsen

Tak for dine spørgsmål vedr. lavindkomstgruppen og boligsikring

- 1. Vil Landskassen få øgede omkostninger såfremt enlige med årsindtægt på op til 150.000 kr. og ægtepar eller enlig med børn under 18 år med årsindtægt på op til 250.000 kr. skal kunne modtage 65 % i boligsstøtte?
 - a. Hvis ja, hvor store ekstraomkostninger vil dette medføre Landskassen?****

Boligsikring giver et tilskud til betaling af huslejen, som aftrappes med indkomsten, når man har en vis indkomst.

Derfor er der flere måder, at det kan opnås et tilskud på 65 % af huslejen for personer uden børn med en årsindkomst på 150.000 kr. og for personer med børn med en årsindkomst på 250.000 kr.

Man kan således reguleringsmæssigt vælge at rykke både ud fra, hvor hurtigt boligsikringen aftrappes, og ud fra hvilken indkomst boligsikring aftrappes fra.

I 2019 var der følgende grænser for boligsikring:

Indkomstregulering starter ved en aktuel indkomst på:

Kr. 60.476 for hustande uden børn og bortfalder ved en aktuel indkomst på kr. 196.190.
Kr. 25.198 for hustande med børn og bortfalder ved en aktuel indkomst på kr. 417.198.

For husstande uden børn stiger egenandelen med 0,7 procentpoint, for hver kr. 1.000 over startaftrapningen.

For husstande med børn stiger egenandelen med 0,25 procentpoint for hver kr. 1.000 over startaftrapningen.

Hvis aftrapningssatsen ændres

Hvis man kun ændrer, hvor stejlt boligsikring aftrappes, for at nå de 65 % tilskud til huslejen for de givne indkomst intervaller, så fås følgende grænser:

- For husstande uden børn stiger egenandelen med 0,33 procentpoint, for hver kr. 1.000 over startaftrapningen.
- For husstande med børn stiger egenandelen med 0,144 procentpoint for hver kr. 1.000 over startaftrapningen.

Dette betyder, at boligsikringen bortfalder for personer uden børn ved en indkomst på 345.000 kr. - og tilsvarende for personer med børn ved en indkomst på 700.000 kr.

Dette giver Landskassen udgifter til de *nuværende* modtagere af boligsikring på 30 mio. kr. årligt.

Dertil kommer, at der kommer en række nye modtagere af boligsikring, da flere indkomstgrupper vil få boligsikring. Dette vil også koste Landskassen nogle ekstra millioner, hvis disse grænser skal indføres, så skal denne udgift for Landskassen skønnes.

Hvis startaftrapningen ændres

Hvis der i stedet kun rykkes på, hvornår boligsikring aftrappes fra, så giver det følgende:

Kr. 107.000 for husstande uden børn og bortfalder ved en aktuel indkomst på kr. 244.857.

Kr. 120.000 for husstande med børn og bortfalder ved en aktuel indkomst på kr. 512.000.

Dette giver Landskassen udgifter til de nuværende modtagere af boligsikring på 44 mio. kr. årligt. Dertil kommer der en mindre udgift til nye modtagere af, da flere indkomstgrupper vil få boligsikring. Denne udgift vil dog være mindre end i første model, da boligsikringen bortfalder ved en lavere indkomst.

Det bemærkes, at de 2 løsninger kan kombineres, så man både rykker på satsen og på, hvornår boligsikringen starter med at blive aftrappet. Beregningerne er lavet på 2018 data. Her blev udbetalt omkring 90 mio. kr. i boligsikring, så begge modeller gør boligsikringen betydelig mere gavmild og dermed udgiftskrævende for landskassen.

2. Hvis en sådan ordning realiseres;

- a. Hvad er de lovgivningsmæssige udfordringer?**
- b. Hvilke udfordringer vil dette medføre administrative procedurer?**

Det kræver, at bekendtgørelsen om boligsikringen bliver ændret i overensstemmelse med en eventuel politisk beslutning derom og af niveauet for den ønskede forbedring. Derudover kræver det blandt andet en præcis beregning af de udgifter, som Landskassen vil få, når der kommer flere modtagere af boligsikring, da bortfaldsgrænsen for boligsikring rykkes op.

Denne ændring skal der findes finansiering til, da der pt. ikke er et økonomisk dertil råderum på finansloven. Udgifterne til boligsikringsordningen deles 60/40 mellem selvstyret og kommunerne.

Afslutningsvist bemærkes, at indførslen af Ilanngaassivik vil afhjælpe opbygningen af huslejerestancer, da det sikrer en automatisk betaling af husleje, såfremt en person har en tilstrækkelig indkomst.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Vittus Qujaukitsoq